

og Dommeren ikke vil tilstede det, kan Sigtede forbre sin Indsigelse tilført Protokollen.

§ 47.

Dommeren kan, forinden eller efterat Sigtede er afhørt, benytte ethvert lovhjemlet Middel til Sagens Dplysning: Vidners Afhørelse, Hunsundersøgelse, Besigtelser m. m.

§ 48.

Finder Dommeren, at der, efter de fremkomne Dplysninger — Anmeldelse, Politiets Beretninger, Sigtedes Forklaringer, Vidnesforklaringer, Undersøgelse af Gjerningsstedet, Forbrydelsens Redskaber og andre Dplysninger, som Tid og Omstændigheder tillade paa Sagens første Trin at erholde — ikke er Anledning til at foretage videre i en Sag, sætter han Sigtede paa fri Fod og meddeler Beslutningen til den offentlige Anklager og den private Klager. Disse kunne klage til Landsoverretten, hvis Afgjørelse bliver bindende for Dommeren.

§ 49.

Finder Dommeren, at der er Anledning til at anstille nærmere Undersøgelse, men mener, at der kun kan blive Spørgsmaal om Pengebøder eller simpelt Fængsel, affiger han en Kjendelse, hvorefter Sigtede sættes paa fri Fod uden Sikkerhed (Grundloven § 85). Møder Sigtede ikke under Sagens senere Behandling efter Tilfigelse, kan han anholdes og føres til Stedet, hvor Retten holdes.

§ 50.

Er der Anledning til at forfølge Sagen videre, og vil den Straf, der kan blive Spørgsmaal om, være større end den i § 49 nævnte, affiger Dommeren en Kjendelse, hvorved det afgjøres, om Sigtede skal fængsles eller sættes paa fri Fod mod Sikkerhed (Grundloven § 85.).

§ 51.

Kjendelsen maa altid lyde paa, at Sigtede skal fængsles, dersom den Forbrydelse, for hvilken han er sigtet, medfører Livsstraf eller offentligt Arbejde paa Livstid.

§ 52.

I alle andre Tilfælde kan Dommeren paa ethvert Trin af Sagen frigive Sigtede mod

Sikkerhed, dersom der, ifølge Forbrydelsens Bestaafenhed og Sigtedes Stilling i Samfundet, ikke antages at være Fare for, at han vil undvige.

§ 53.

Dommeren bestemmer i hvert enkelt Tilfælde, hvor stor den stillede Sikkerhed skal være, idet han tager saavel Forbrydelsens Storhed som Fristelsen for den Enkelte til at undvige i tilbørlig Betragtning. Han kan tage Sikkerheden enten i rede Penge, gode Obligationer eller Actiebrev, eller ogsaa i tvende vederhæftige i Retskrebsen hosatte Mænds Borgen. Stilles Sikkerheden i Penge eller Papirer, bestemmer Dommeren, hvor de skulle deponeres.

§ 54.

Sikkerhedsstillelsen gaager ud paa: at Sigtede vil give Møde, naar paafordres, saalænge Sagen staaer paa, samt underkaste sig den Straf, han maatte blive idømt. Undlader han at møde, uden at oplyse tvingende Forhindringer, confiskeres Summen, der er stillet til Sikkerhed, og Sigtede fængsles.

§ 55.

Dommeren, der har taget Beslutning angaaende Sikkerhedsstillelsen, kan, dersom han dertil under Sagens Gang finder Anledning, ved en Kjendelse bestemme, at Sikkerheden skal forges, eller lade Baretægtsfængsel træde i Stedet for Borgen.

§ 56.

Den eller de, der have borget, kunne frigjøre sig for Ansvar ved at fremstille Sigtede for Dommeren, eller ved at andrage paa, at Sigtede fængsles; i sidste Tilfælde ophører Ansvar og først, efterat Fængslingen er foregaaet.

§ 57.

Naar Ansaret ifølge § 56 er bortfaldet, eller naar Sikkerheden af andre Grunde bliver overflødig, betales det Beløb, der er deponeret, tilbage.

§ 58.

Kjendelsen — hvorved det afgjøres, om Sigtede skal sættes paa fri Fod mod eller uden Sikkerhed, eller at han skal fængsles — afgives, ledsaget af Grunde, snarest muligt og senest